

Týždeň od 17. do 23. mája

MAŤ VIERU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mar 8,11,12; Mat 15,21–28; Luk 7,1–10; Ef 2,8; Heb 11; Zj 14,12

ÚVODNÝ TEXT

„Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme.“ (Heb 11,1)

Ktosi povedal: „Viera je ako WiFi. Je neviditeľná, ale má moc spojiť nás s tým, čo potrebujeme.“ Niet pochyb, že bez viery je vzťah s Bohom nemožný.

Aká je dnes tvoja viera? Otriasala sa niekedy tvoja viera v Boha v základoch? Možno si zažil niečo, čo ťa tak paralyzovalo, že si si nedokázal predstaviť, ako ďalej pokračovať vo vzťahu s Bohom. A možno je to úplne inak a tvoja viera je práve teraz ako ruža – vyrástla zo zeleného výhonku do malého púčika, ktorý sa napokon otvoril do krásneho, farebného kvetu a naplnil celé okolie výraznou omamnou vôňou. Naozaj, „viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme“ (Heb 11,1). Vieru si nemôžeme vytvoriť sami, pretože „jednému každému Boh udelil mieru viery“ (Rim 12,3; Roh.). Viera je Boží dar (Ef 2,8.9) a aj vtedy môžeme veriť len vďaka dielu, ktoré v nás a pre nás koná Boh.

Tento týždeň sa budeme venovať otázkam viery. Čo môžeme robiť s pochybnosťami a neveriou? Ako podľa Ježiša vyzerá silná viera? Čo znamená mať „Ježišovú vieru“.

OSNOVA LEKCIE

Ôsma lekcia sa venuje viere/dôvere ako Božiemu daru, ktorý je nevyhnutný pre náš vzťah s Bohom. Pozrieme sa na príklady silnej i vážavej viery v evanjeliách, ale aj na to, akým spôsobom môžeme v našom živote prekonávať pochybnosti.

- Mar 8,11,12: Farizeji – „Neuveríme, kým...“ (nedeľa)
- Luk 7,8.9: Rímsky stotník – príklad ozajstnej viery/dôvery (pondelok)
- Ef 2,8–10: Viera ako odpoveď na Božiu milosť (utorok)
- Hebrejom 11: Viera ako základ duchovného života (streda)
- Zj 14,12: „Ježišova viera“ – najlepší obraz skutočnej dôvery (štvrtok)

DAJ MI ZNAMENIE!

¹¹Vyšli k nemu farizeji a začali sa s ním hádať. Žiadali od neho znamenie z neba a tak ho skúšali. ¹²Zhlboka si vzdychol a spýtal sa: „Prečo toto pokolenie žiada znamenie? Amen, hovorím vám, toto pokolenie nijaké znamenie nedostane!“ (Mar 8,11.12)

Možno si už počul takýto argument: „Keby som videl rozostúpené Červené more, padajúcu mannu alebo Ježiša uzdravujúceho slepého človeka, uveril by som.“ A možno niečo podobné napadlo už aj tebe.

Na druhej strane, prečo by malo byť pre nás dnes ťažšie veriť než pre ľudí v biblických časoch? Izraeliti nevlastnili celú Bibliu a nemali ani takú dlhú históriu, na ktorú by sa mohli obzrieť, ako máme my. Mojžiš zdôrazňoval, aké dôležité je pamätať si Božie vedenie a dobrotu (pozri 5Moj 4,7–10; 8,2.3). Na rozdiel od Izraelitov máme dnes k dispozícii šesťtisíc rokov biblickej histórie (pozri Ján 20,30.31).

Každá generácia chce *znamenie* – a ani naša nie je výnimkou. Ale znamenia sú všade okolo nás. Už len ak si prečítame 24. kapitolu Matúša, pochopíme, koľko Ježišových predpovedí sa naplnilo a naplnia práve teraz.

Aj v Ježišovej dobe ľudia požadovali znamenie, že Ježiš je skutočne Boží Syn – a to aj napriek tomu, že tých znamení videli naozaj mnoho. Ako Ježiš reagoval? (Mar 8,11.12.)

Hádame sa s Ježišom a pokúšame Ho tak, ako to robili farizeji? Nútime Ho „vzdychať“ (Mar 8,12) nad našou chabou vierou, hoci nám už dal všetko, čo k viere potrebujeme?

„Židom však tieto znamenia neboli nič platné. Nijaké vonkajšie dôkazy im nemohli pomôcť. Nechýbalo im rozumové osvietenie, ale duchovná obnova.“ (DA 406; CL 263) Je možné, že aj my potrebujeme duchovnú obnovu – každodenné, autentické krácanie s Bohom? Možno v skutočnosti žiadne znamenie nepotrebujeme, pretože ho máme doslova na dosah ruky – v našej Biblii.

Takže namiesto toho, aby Ježiš „v duchu vzdychol“ (SSV) pre náš nedostatok viery, spomeňme si radšej na Ježišove slová Tomášovi: „Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ (Ján 20,29; pozri aj Heb 11,1) Boh od nás nežiada slepú vieru, práve preto nám dal toľko dôvodov veriť. A predsa, aj napriek všetkým týmto dôvodom, je vždy priestor na pochybnosti. Kľúčom je zamerať sa na to, čo vieru posilňuje, nie na to, čo prináša pochybovačnosť.

- **Ako by si za šesťdesiat sekúnd opísal svoju vieru v Boha? Čo ti táto odpoveď hovorí o tvojom vzťahu s Bohom?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

JEŽIŠ VIDÍ NAŠU VIERU

„Veď aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem jednému: ‚Chod!‘, tak ide. A druhému: ‚Pod sem!‘, tak príde. A svojmu sluhovi: ‚Urob to!‘, tak to urobí.“ **„Keď to Ježiš počul, začudoval sa. Obrátil sa k zástupu, ktorý išiel za ním, a povedal: ‚Hovorím vám, takú veľkú vieru som nenašiel ani v Izraeli.“** (Luk 7,8.9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Porovnaj, ako Ježiš opisuje vieru svojich učeníkov v Mar 4,40 a vieru kanaánskej ženy v Mat 15,21–28.

Skutočnosť, že nasledujeme Ježiša, automaticky neznamená, že naša vieru je silná. Hoci niektorí ľudia tvrdili, že veria, Ježiš rozpoznal, čo je naozaj v ich srdciach (Ján 2,23–25).

Prečítaj si Luk 7,1–10. Čo sa z tohto príbehu dozvedáme o viere?

V Markovi 9 čítame o mužovi, ktorý Ježiša žiadal, aby vyhnal zlého ducha z jeho syna. Vo svojich pochybnostiach však dokázal nazbierať len toľko viery, aby Ježišovi povedal: „Verím, pomôž mojej neviere!“ (Mar 9,24)

V každej z týchto interakcií si Ježiš všímal vieru ľudí, respektíve jej nedostatok, a v dôsledku tejto viery alebo na jej posilnenie konal zázraky.

Rovnako ako nás Svätý Duch nabáda k viere, nepriateľ spasenia chce, aby sme pochybovali o Božom zapojení do našich životov alebo o ňom vôbec neuvažovali. „Neviera, ktorú pestujeme v duši, má moc nás opanovať. Zasiate semená pochybností budú prinášať úrodu, a my musíme pokračovať vo vykopávaní každého koreňa neviery. Keď tieto jedovaté rastliny vytrhneme, pre nedostatok výživy prestanú rásť v slove aj skutku. Duša potrebuje, aby sa vzácne rastliny viery a lásky zakorenili do pôdy srdca a tam rástli.“ (FW 17)

Čo môžeme urobiť, keď nás ovládnu pochybnosti o Bohu, Jeho charaktere alebo Jeho Slove? Boh neignoruje ani neobchádza ľudský rozum, pretože nás stvoril na svoj obraz. Pozýva nás preto k rozhovoru s Ním, tak ako to urobil s Abrahámom, Mojžišom alebo Jóbom. Boh nás vo svojej veľkosti pozýva, aby sme opustili naše obmedzené uvažovanie a učili sa premýšľať v širších (ba priam nekonečných) súvislostiach. Keďže nás však nekonečne presahuje, niekedy musíme v pokore uznať, že niektoré skutočnosti nikdy úplne nepochopíme.

APLIKÁCIA

- **Premýšľaj o všetkých logických dôvodoch, ktoré máš pre svoju vieru. Kedy logika nestačí a potrebuješ zapojiť pevnú a rozumnú vieru?**

VIERA NIE JE POCIT

⁸Ved' ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. ⁹Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. ¹⁰Ved' sme jeho dielo, stvoreni v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil. (Ef 2,8–10)

Ježiš povedal, že keby sme mali vieru aspoň ako horčičné zrnko, dokázali by sme preniesť vrchy (Mat 17,20). Ak si niekedy videl horčičné zrnko, máš predstavu, aké je malé. Ale aj vlastníctvo takejto „nepatrnej“ viery môže spôsobiť obrovskú zmenu. Viera je teda niečo naozaj dôležité a mocné, čo môže vykonať nadľudské činy. Ale podobne ako horčičné zrnko môže vyrásť na veľký strom (Mat 13,31.32), aj naša viera by mala rásť a nemala by zostávať nemenná. Na to, aby sme mohli mať s Bohom vzťah, potrebuje určitú „mieru viery“, ktorú však dostávame od Boha ako dar (pozri Rim 12,3).

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Čo sa dozvedáme z úvodného textu (Ef 2,8–10) o úlohe viery v spasení? Prečo človek nemôže oprávnenne povedať: „Nemám vieru, pretože mi ju Boh nedal“?

Najprv potrebujeme pochopiť, že viera nie je hmotná vec. Ide o ľudskú reakciu vyvolanú Svätým Duchom. Boh je milostivý *Pôvodca*, ktorý nás prostredníctvom Svätého Ducha priťahuje k sebe, keď Mu to dovolíme (Jer 31,3). Sme spasení vierou. Táto viera je reakciou na Božiu milosť, ktorú sme dostali prostredníctvom Ježišovej smrti. Sme spasení, pretože veríme v Boha vierou, ktorá je výsledkom Jeho milosti. To je podstatou vzťahu s Ním.

Pri uvažovaní o viere si potrebujeme uvedomiť, že viera nie je pocit. „Mnohí neprejavujú vieru, ktorú majú ako výsadu a povinnosť prejavovať. Často čakajú na pocit, ktorý im môže priniesť iba viera. Viera nie sú pocity. ... My máme konať podľa svojej viery, ale radostný pocit a požehnanie je Božia starosť.“ (EW 72)

Niektorí ľudia môžu mať pocit, že nemajú vieru, pretože sa necítia byť blízko Boha alebo sa im nedarí žiť tak, ako by ako kresťania chceli či mali. Viera však znamená veriť a dôverovať Bohu, nielen v dobrých časoch, ale aj v temnote, v búrke, alebo dokonca vtedy, keď nedokážeme úplne pochopiť, čo sa v našom živote deje.

Pocity by nikdy nemali ovládnuť našu náboženskú skúsenosť ani náš vzťah s Bohom. Práve vtedy, keď si myslíme, že sme od Boha vzdialení, potrebujeme uplatniť svoju vieru a vzývať Ho (ako to urobil otec v Mar 9,24).

- Vyhľadaj si nasledujúce biblické verše a skús si ich privlastniť ako prejav viery na posilnenie tvojho vzťahu s Bohom: Heb 12,1.2; 2Kron 15,7; Rim 3,23–26; Luk 7,50. Urob dnes tieto verše súčasťou svojej modlitby k Bohu.

APLIKÁCIA

PRÍKLADY VIERY

¹Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, ²lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. ³Vo viere chápeme, že Božie slovo stvárnilo svet tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné. ... ⁶Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Ved' kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú. (Heb 11,1–3.6)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Venuj dnes čas štúdiu 11. kapitoly Listu Hebrejom. Najprv si ju prečítaj nahlas vcelku. Potom si kapitolu prečítaj znova a zapíš si, čo ti napadlo ako odpoveď na nasledujúce otázky:

- Prečítaj si znova 1. verš. V čo dnes dúfaš, čo ešte nevidíš? (Mysli na svoje bezprostredné potreby aj na večné sny.)
- Akú úlohu zohrala viera pri tvojom obrátení? Akú rolu zohráva v tvojom osobnom svedectve?
- Prečítaj si znova 3. verš o Bohu a stvorení. Prečo by v mnohých ohľadoch mala byť existencia Boha Stvoriteľa najľahšou vecou, v ktorú sa dá uveriť?
- Prečítaj si 6. verš a vlastnými slovami napíš posolstvo tohto verša.
- Verše 7 až 40 sa venujú životom rôznych biblických postáv. Prečo je viera ústredným faktorom, ktorý ukazuje na silu vzťahu týchto ľudí s Bohom?

Vieru potrebujeme, aby sme mohli poznať Boha a mohli s Ním mať živý, silný vzťah. Ako môžete posilniť svoju vieru alebo povzbudiť niekoho, koho viera kolíše? Tu je aspoň niekoľko nápadov:

- *Malá viera (ako horčičné semienko) je mocná a je to všetko, čo potrebujeme na to, aby sme si vybudovali vzťah s Bohom (Mat 17,20).* Pokiaľ sme ochotní s Ním spolupracovať, Boh nám pomôže rásť.
- *Viera pochádza z počúvania Boha, ktorý k nám prehovára prostredníctvom svojho slova, Biblie (Rim 10,17).* Urob záväzok, že budeš Písmo študovať denne.
- *Pros Boha, aby umocnil tvoju vieru (Luk 17,5).* Tak ako otec, ktorý prišiel k Ježišovi s posadnutým dieťaťom, „so slzami a povedal: *Verím, Pane; pomôž mojej nevere!*“ (Mar 9,24; Roh.), aj my si môžeme uvedomiť svoju neveru a prosiť Boha, aby rozmnožil a posilnil našu vieru.
- *Viera a pochybnosti môžu existovať spolu (Mar 9,24).* Neodchádzaj od Boha len preto, že máš otázky a prežívaš neistotu. Písmo nás vyzýva: „s bážňou a chvením pracujte na svojej spásе“ (Fil 2,12–16). Ide o to, aby sme posilňovali „svoju“ vieru a neboli ako tie pochabé panny, ktoré sa snažili požičať si olej do lámpe od niekoho iného (Mat 25,8).
- *Bud' otvorený pôsobeniu Svätého Ducha v tvojom živote a pros o Jeho vedenie.*
- *Ži svoju vieru naplni.* Pamätaj, že viera nie je pocit, ale rozhodnutie veriť. Pamätaj, že Boh je s nami, aj keď Ho nevidíme a cítime okolo seba len temnotu (2Kor 5,7).

APLIKÁCIA

- Zaspievaj si pieseň „Verný a stály si, drahý náš Pane“ a uvažuj o jej slovách ako o vyjadrení svojej vďačnosti za Božiu vernosť.

JEŽIŠOVA VIERA

V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježiša. (Zj 14,12)

³⁹Truchu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: „Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ ... ⁴²Odišiel druhý raz a modlil sa: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa!“ (Mat 26,39.42)

Ako sa dejiny tohto sveta blížia k záveru, časť posolstva troch anjelov opisuje Boží ľud, ktorý zachováva Božie prikázania a má vieru Ježiša.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo znamená „viera Ježiša“ z verša Zj 14,12?

Ak preskúmame, ako adventisti siedmeho dňa chápali ospravedlnenie z viery, zistíme, že v 90. rokoch 19. storočia sa v cirkvi zjednotilo pochopenie Ježišovej viery a posolstva troch anjelov. Kým dovtedy cirkev kládla dôraz predovšetkým na zákon, práve v tomto období sa priklonila k tak veľmi potrebnému dôrazu na evanjelium. Ellen Whiteová to zhrnula nasledovne: „Hlásali sa Božie prikázania, ale vieru Ježiša Krista adventisti siedmeho dňa nehlásali ako rovnako dôležitú, hoci zákon a evanjelium sú nerozlučne spojené.“ (3SM 172)

Hoci Hebrejom 11 hovorí o zbožných ľuďoch so silnou vierou, nikto z nich nemal takú vieru, ktorú by bolo možné čo i len pripodobniť Ježišovej viere.

Prečítaj si text Mat 26,36–42. Čo sa z tohto textu dozvedáme o Ježišovej viere v kľúčovej chvíli Jeho zápasu?

Mať Ježišovu vieru znamená nielen to, že poslušnosťou Jemu a Jeho Slovu budeme napodobňovať vieru, ktorú mal v Boha On, ale aj to, že budeme mať aktívnu a živú každodennú skúsenosť s Ježišom. Ide o to, aby naše konanie vychádzalo z pochopenia, že iba ak sa Ježiš stane stredobodom nášho každodenného života, môžeme mať s Bohom spásny vzťah.

Mať „vieru Ježiša“ znamená, že Ježiš prebýva v nás. Takto je Jeho viera v našich srdciach, pretože Ježiš je pravým základom našej viery. Niekedy môže byť naša viera slabá a krehká. Ale Ježiš je „hoden“ (Zj 5,9) a my môžeme mať Jeho vieru, ktorá sa zrkadlí v našej vlastnej skúsenosti a zároveň ju všetci, ktorí veria, dostávajú ako dar.

- **Ako veľmi túžiš po Ježišovej viere? Pokorne pros Boha, aby ti ju dal, a odvolávaj sa na text Heb 11,6 ako na svoju osobnú modlitbu: „Pane, bez viery nie je možné páčiť sa ti. Prichádzam k tebe a verím, že si a že ma odmeniš, keď ťa budem usilovne hľadať. Teraz sa ti odovzdávam.“**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Sme ospravedlnení (je nám odpustené a sme zmierení s Bohom) vierou (Rim 5,1). A zároveň sme aj posvätení (dostávame moc byť ako Ježiš) vierou (Sk 26,18). Keď pozveme Ježiša do svojho života, stávame sa vierou aj Božími deťmi (Ján 1,12). Žijeme vierou v Božieho Syna (Gal 2,20).

„Nič nie je zdanlivo bezmocnejšie, v skutočnosti však neporaziteľnejšie, než človek, ktorý si uvedomuje svoju prázdnotu a spolieha sa na Spasiteľove zásluhy. Modlitbou, štúdiom Božieho slova a vierou v stálu Božiu prítomnosť môže i ten najslabší človek žiť v spojení so živým Kristom, ktorý ho svojou pevnou rukou uchopí a už nikdy nepustí.“ (MH 182; CZ 124)

„Ich viera musí byť posilnená vrúcnou modlitbou, pôstom a pokorou srdca. Každé sebestvo musí ustúpiť a človeka musí ovládnuť Boží Duch a jeho moc. Len úprimná, vytrvalá, k Bohu sa upínajúca modlitba viery – viery, ktorá vedie k bezvýhradnej závislosti od Boha a k úplnému posväteniu sa jeho dielu – môže zaručiť pomoc Ducha Svätého v boji proti kniežatám a zlým mocnostiam, vládcom temnoty tohto sveta a mocným duchom v nebeských oblastiach.“ (DA 431; CL 281)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ktorých päť hlavných bodov je zdôraznených v citáte bezprostredne vyššie, pokiaľ ide o spoluprácu so Svätým Duchom proti nepriateľovi?
2. Akú úlohu zohráva v tomto boji viera?
3. Akú úlohu zohráva viera vo vašom živote práve teraz?
4. Prečítajte si Heb 10,23. Prečo je dôležité pevne sa držať svojho vyznania viery?
5. Uvažujte o skutočnosti, že keď sa cítime bezmocní, je to pre nás príležitosť spoľahnúť sa viac na Ježiša.

ZHRNUTIE

Boh dáva každému človeku určitú mieru viery ako základ pre vzťah s Ním. Ježiš nám ako Pôvodca a Završovateľ našej viery ukázal skutočnú moc viery. Keď je naša viera malá, keď prichádzame s plačom, prosbou a s odovzdaným srdcom, Boh v našich životoch bude konať zázraky (pozri Jer 31,2–4.9.11.12). Povedie nás po svojich priamych cestách, aby sme sa už viac nepotkýnali a boli sme naplnení pokojom. Ježiš je dokonalým príkladom vo všetkom. Keď máme vieru Ježiša, bude zrejme, že sme v čase konca Jeho ľudom.